

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. V.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: Ředitelství silnic a dálnic
sídlem Čerčanská 12, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 158358/2019 ze dne 30. 10. 2019,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou krajskému soudu dne 6. 12. 2019, a doplněnou podáními ze dne 14. 6. 2020, ze dne 1. 7. 2020, ze dne 17. 7. 2020, ze dne 29. 7. 2020 a ze dne 17. 8. 2020 domáhal zrušení (event. prohlášení za nicotné) rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 158358/2019 ze dne 30. 10. 2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný potvrdil a změnil formou doplnění výroku rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku č. j. MMFM 28913/2015 ze dne 11. 3. 2015. Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci odňato vlastnické právo k tam specifikovaným nemovitostem v kat. úz. X ve prospěch zúčastněné osoby, bylo určeno, že vyvlastnitel je povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění nejpozději do dvou let ode dne nabytí právní moci vydaného rozhodnutí, byla stanovena výše náhrady za odnětí vlastnického práva ve výši 1 278 260 Kč a rozhodnuto, že věcné břemeno ve prospěch společnosti TeliaSonera International Carrier Czech republic, a. s., se neruší. Doplněným výrokem byla zamítnuta žádost žalobce o rozšíření vyvlastnění.
2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí nenabylo řádně doručeno. Dále namítal, že tím, že žalovaný doplnil výrok o zamítnutí žádosti žalobce o rozšíření vyvlastnění, ztratil žalobce možnost se proti uvedenému výroku odvolat. Namítal, že v prvostupňovém rozhodnutí je označen jako „J. V.“, nikoli jako „J. V.“ (podotkl, že se může jednat o zjevnou nesprávnost, avšak chce mít o tomto jistotu), a dále, že je ve výroku 3. uvedeného rozhodnutí uvedena společnost TeliaSonera International Carrier Czech Republic a. s., která však není dohledatelná mezi akciovými společnostmi. Žalobce dále napadal věcnou příslušnost prvostupňového orgánu rozhodnout ve věci, neboť vyvlastňované nemovitosti se nenacházejí na území Statutárního města Frýdku-Místku, jak Magistrát v uvědomění o zahájení vyvlastňovacího řízení uvedl.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 1. 10. 2020 uvedl, že Magistrát města Frýdku-Místku svoji příslušnost k provedení vyvlastňovacího řízení správně opřel o § 15 a § 16 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě (zákona o vyvlastnění).
4. Osoba zúčastněná na řízení se připojila ke stanovisku žalovaného.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující. Prvostupňový orgán vydal dne 11. 3. 2015 prvostupňové rozhodnutí. Uvedené rozhodnutí bylo napadeno odvoláním žalobce; rozhodnutím žalovaného č. j. MSK 52281/2015 ze dne 18. 6. 2015 bylo toto odvolání jako opožděné zamítnuto. Podepsaný soud svým rozsudkem č. j. 22 A 98/2015-337 ze dne 17. 1. 2018, jenž nabytí právní moci dne 12. 3. 2018, zrušil citované rozhodnutí žalovaného. Žalovaný následně posoudil věc meritorně a rozhodl o ní napadeným rozhodnutím.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.

8. Pokud se týče námitky, že napadené rozhodnutí nebylo řádně doručeno, ze spisu je patrné, že toto rozhodnutí bylo 30. 10. 2019 odesláno žalobci na jím uvedenou e-mailovou adresu, avšak pro nesoučinnost žalobce účinky doručení nenastaly. Za této situace žalovaný správně postupoval dle § 19 odst. 9 správního řádu a zaslal dne 8. 11. 2019 napadené usnesení prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu žalobce. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 11. 11. 2019. Žalobce si zásilku nevyzvedl. Naplnila se proto hypotéza ustanovení § 24 odst. 1 a písemnost je považována za doručenou uplynutím 10denní lhůty od okamžiku připravení zásilky k vyzvednutí. Napadené rozhodnutí tak nutno považovat za doručené uplynutím dne 21. 11. 2019.
9. Pokud se týče námitky, že výrok 5 byl doplněn až v odvolacím řízení, pak tato námitka důvodná není, neboť řízení v obou stupních tvoří jeden celek (srov. např. usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 68/93-10 ze dne 7. 5. 1993). Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnu výroku nelze v odvolacím řízení provést jen tehdy, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Takovýto případ v projednávané věci nenastal.
10. Pokud se týče chyby ve jménu žalobce, k tomu se již soud vyjádřil v předešlém rozsudku (§ 16), kde jasně uvedl, že se jedná o zjevnou písařskou chybu. Pokud se týče společnosti TeliaSonera International Carrier Czech Republic a. s., pak se v okamžiku, kdy rozhodoval prvostupňový orgán, jednalo o existující obchodní společnost s právě uvedeným názvem (později došlo ke změně jejího názvu, jak je zřejmé z Veřejného rejstříku).
11. Pokud se týče pravomoci a příslušnosti Magistrátu města Frýdku-Místku rozhodovat ve věci v prvním stupni, pak tato plyne z ustanovení §§ 15-16 vyvlastňovacího zákona, jak správně ve vyjádření k žalobě uvedl žalovaný. Vyvlastňovacím úřadem je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu (území) se nachází pozemek nebo stavba, jichž se vyvlastnění týká. Podle § 6 vyhlášky č. 388/2002 Sb., spadala obec Třanovice, kde se vyvlastňované nemovitosti nacházejí, do správního obvodu obce s pověřeným obecním úřadem Frýdek-Místek. Pokud se týče Uvědomění o zahájení vyvlastňovacího řízení č. j. MMFM 114850/2013 ze dne 8. 10. 2013, pak skutečnost, že v něm bylo odkázáno na ustanovení § 15 odst. 1 písm. c) vyvlastňovacího zákona („magistrát územně členěného statutárního města“), a nikoli na § 15 odst. 1 písm. a) vyvlastňovacího zákona („obecní úřad obce s rozšířenou působností“), jak by si zřejmě přál žalobce, nemohla mít ani vliv na příslušnost uvedeného úřadu, ani jakýkoli vliv na veřejná subjektivní práva žalobce, kdy toto dotčení žalobce ani netvrdí.
12. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
14. O náhradě nákladů zúčastněné osoby bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jí náhrada nákladů nebyla přiznána, neboť nebyly splněny podmínky tam uvedené pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. ledna 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu